

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Jõustumise kp:
Avaldamismärge:

Riigikogu
välisleping
algtekst
01.07.2001
RT II, 03.09.2015, 3

Rahvusvahelise lapseröövi suhtes tsiviilõiguse kohaldamise konventsioon

Vastu võetud 25.10.1980

VAREM AVALDATUD DOKUMENDI TÕLKE UUS REDAKTSIOON

Välisministeerium esitas Riigi Teatajas avaldamiseks rahvusvahelise lapseröövi suhtes tsiviilõiguse kohaldamise konventsiooni uue eestikeelse tõlke. [Dokument on varem avaldatud [RT II 2001, 6, 33](#)]

Konventsioonile alla kirjutanud riigid,

olles veendunud, et lapse hooldamisega seotud asjades on kõige tähtsam järgida lapse huve;

soovides rahvusvaheliselt kaitsta last tema õigusvastasest äraviimisest või kinnihoidmisest tulenevate kahjulike tagajärgede eest ning soovides luua menetlust, et tagada lapse viivitamatu tagastamine tema hariliku viibimiskoha riiki ja lapsega suhtlemise õiguse järgimine,

on otsustanud sõlmida konventsiooni ja leppinud kokku järgmises.

1. peatükk KONVENTSIOONI KOHALDAMISALA

Artikkel 1

Konventsiooni eesmärk on tagada:

- lepinguosalisse riiki õigusvastaselt viidud või lepinguosalises riigis õigusvastaselt kinni hoitava lapse viivitamatu tagastamine ja
- ühe lepinguosalise riigi õigusega ette nähtud hooldus- ja suhtlusõiguse austamine teistes lepinguosalistes riikides.

Artikkel 2

Lepinguosalised riigid võtavad sobivaid meetmeid, et tagada konventsiooni eesmärkide täitmine oma territooriumil. Nad kasutavad selleks kõige kiiremat võimalikku menetlust.

Artikkel 3

Lapse äraviimine või kinnihoidmine on õigusvastane, kui:

- sellega rikutakse ühis- või ainuhooldusõigust, mis oli antud isikule, asutusele või muule organile selle riigi õiguse alusel, kus oli lapse harilik viibimiskoht enne äraviimist või kinnihoidmist, ning
- äraviimise või kinnihoidmise ajal teostati ühis- või ainuhooldusõigust või seda oleks tehtud, kui last ei oleks ära viidud ega kinni hoitud.

Punktis a nimetatud hooldusõigus tekib seaduse, kohtulahendi, haldusakti või selles riigis õigusliku toimega kokkuleppe alusel.

Artikkel 4

Konventsiooni kohaldatakse lapse suhtes, kelle harilik viibimiskoht oli lepinguosalises riigis vahetult enne hooldusõiguse või suhtlusõiguse rikkumist. Kui laps saab 16-aastaseks, siis tema suhtes konventsiooni enam ei kohaldata.

Artikkel 5

Konventsioonis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) hooldusõigus – lapse isiku hooldamisega seotud õigus ja eelkõige õigus määrata lapse elukoht;
- b) suhtlusõigus – õigus viia laps piiratud ajaks kohta, mis asub mujal kui lapse harilik viibimiskoht.

2. peatükk KESKASUTUSED

Artikkel 6

Lepinguosaline riik määrab keskasutuse, et täita konventsiooniga sellistele asutustele pandud kohustusi.

Liitriigid, mitme õigussüsteemiga riigid ja autonoomsete haldusüksustega riigid võivad nimetada rohkem kui ühe keskasutuse ning täpsustada nende pädevuse territoriaalset ulatust. Kui riik on nimetanud rohkem kui ühe keskasutuse, peab ta määrama asutuse, kellele tuleb esitada avaldused, et edastada need sobivale keskasutusele riigis.

Artikkel 7

Kekkasutused teevad omavahel koostööd ja edendavad riigi pädevate asutuste koostööd, et laps viivitamata tagastada ja täita teisi konventsiooni eesmäärke.

Kekkasutused võtavad otse või vaheasutuse kaudu sobivaid meetmeid, et:

- a) tuvastada õigusvastaselt ära viidud või kinni hoitud lapse asukoht;
- b) vältida ajutiste abinõude kohaldumise või kohaldamise algatamise abil edasist kahju lapsele või huvitatud isikute huvide kahjustamist;
- c) jõuda kokkuleppele lapse vabatahtlikus tagastamises või tekkinud olukorrale rahumeelse lahenduse tagamises;
- d) vajaduse korral vahetada teavet lapse sotsiaalse tausta kohta;
- e) anda üldteavet konventsiooni kohaldamisega seotud oma riigi õiguse kohta;
- f) algatada kohtu- või haldusmenetlus või seda hõlbustada lapse tagastamiseks ja astuda vajaduse korral samme, et korraldada või tagada suhtlusõiguse tõhus teostamine;
- g) vajaduse korral anda õigusabi ja -nõu või korraldada selle andmine, sealhulgas õigusnõustaja või advokaadi osalemine menetluses;
- h) võtta vajalikke ja kohaseid haldusmeetmeid lapse ohutu tagastamise tagamiseks;
- i) hoida üksteist kursis konventsiooni kohaselt tehtud toimingutega ja võimaluste piires kõrvaldada kõik konventsiooni kohaldamise takistused.

3. peatükk LAPSE TAGASTAMINE

Artikkel 8

Isik, asutus või muu organ, kes teatab, et laps on ära viidud või teda hoitakse kinni hooldusõigust rikkudes, võib taotleda lapse hariliku viibimiskoha järgselt keskasutuselt või muu lepinguosalise riigi keskasutuselt abi lapse tagastamise saavutamiseks.

Avaldus peab sisaldama:

- a) avaldaja ja lapse äraviimises või kinnihoidmises süüdistatava isiku isikuandmeid;
- b) võimaluse korral lapse sünnikuupäeva;
- c) aluseid, millele tugineb avaldaja nõue lapse tagastada;
- d) kõiki teadaolevaid andmeid lapse arvatava asukoha ja selle isiku kohta, kellega laps võib koos olla.

Avaldusele võib lisada:

- e) kõikide asjassepuutuvate otsuste või kokkulepete tõestatud koopia;
- f) keskasutuse, lapse hariliku viibimiskoha riigi muu pädeva asutuse või pädeva isiku tõendi või kirjaliku tunnistuse lapse hariliku viibimiskoha riigi asjaomase õiguse kohta;
- g) muud asjakohased dokumendid.

Artikkel 9

Kui artiklis 8 nimetatud avalduse saanud keskasutusel on alust arvata, et laps viibib teises lepinguosalises riigis, edastab ta viivitamata avalduse selle riigi keskasutusele ja teavitab olukorrast olenevalt kas avalduse saanud keskasutust või avaldajat.

Artikkel 10

Selle riigi keskasutus, kus laps viibib, võtab sobivaid meetmeid või algatab nende võtmise, et laps vabatahtlikult tagastataks.

Artikkel 11

Lepinguosalise riigi kohus või haldusorgan peab lapse tagastamise menetluses viivitamata tegutsema.

Kui asjaomane kohus või haldusorgan ei ole menetluse algusest arvates kuue nädala jooksul otsust teinud, võib avaldaja või avalduse saanud riigi keskasutus ise taotleda või paluda avalduse esitanud riigi keskasutust taotleda selgitust viivitamise põhjuste kohta. Kui avalduse saanud riigi keskasutus saab vastuse, edastab ta selle avalduse esitanud riigi keskasutusele või avaldajale.

Artikkel 12

Kui lapse äraviimine või kinnihoidmine on artikli 3 tähenduses õigusvastane ja lapse asukohaks oleva lepinguosalise riigi kohtus või haldusorganis toimuva menetluse alguskuupäevaks on lapse õigusvastasest äraviimisest või kinnihoidmisest möödunud alla aasta, nõuab asjaomane kohus või haldusorgan lapse viivitamatut tagastamist.

Ka siis, kui menetlust alustatakse pärast eelmises lõigus nimetatud aja möödumist, nõuab kohus või haldusorgan lapse tagastamist, välja arvatud juhul, kui leiab tõendust, et laps on uue keskkonnaga kohanenud.

Kui avalduse saanud riigi kohtul või haldusorganil on alust arvata, et laps on viidud kolmandasse riiki, võib menetluse peatada või lapse tagastamise avalduse jätta läbi vaatamata.

Artikkel 13

Eelmisest artiklist hoolimata ei ole avalduse saanud riigi kohtul või haldusorganil kohustust anda korraldus lapse tagastamise kohta, kui lapse tagastamisele vastu olev isik, asutus või muu organ tuvastab, et:

- a) lapse eest hoolitsenud isik, asutus või muu organ ei ole lapse äraviimise või kinnihoidmise ajal teostanud oma hooldusõigust või et ta on nõustunud lapse äraviimisega või kinnihoidmisega või on selle hiljem heaks kiitnud või
- b) valitseb tõsine oht, et lapse tagastamine võib talle põhjustada füüsilisi või psüühilisi kannatusi või muul viisil panna lapse talumatusse olukorda.

Kohus või haldusorgan võib keelduda lapse tagastamist nõudmast, kui laps on juba sellises vanuses või sellise küpsusastmega, kus on õige tema arvamusega arvestada, ning ta ei soovi tagasi minna.

Selles artiklis nimetatud asjaolude kaalumisel peab kohus või haldusorgan arvestama lapse sotsiaalset tausta käsitlevat teavet, mille on andnud lapse hariliku viibimiskoha keskasutus või muu pädev asutus.

Artikkel 14

Tuvastamaks, kas lapse äraviimine või kinnihoidmine oli õigusvastane artikli 3 tähenduses, võib avalduse saanud riigi kohus või haldusorgan võtta vahetult arvesse lapse hariliku viibimiskoha riigis kehtivat õigust või selle riigi kohtuotsust või haldusakti, olenemata sellise kohtuotsuse või haldusakti ametlikust tunnustamisest lapse hariliku viibimiskoha riigis, ilma et selliseks arvessevõtmiseks peaks läbima asjakohase riigi õiguse sisu kindlakstegemiseks ette nähtud erimenetlust või lahendite tunnustamiseks ette nähtud korda, mis kuuluks muudel juhtudel kohaldamisele.

Artikkel 15

Lepinguosalise riigi kohus või haldusorgan võib enne lapse tagastamise nõudmist kohustada avaldajat hankima lapse hariliku viibimiskoha riigi haldusorganilt otsuse või muu kinnituse selle kohta, et lapse äraviimine või kinnihoidmine oli õigusvastane konventsiooni artikli 3 tähenduses, kui sellist otsust või kinnitust on selles riigis võimalik saada. Oma võimaluste kohaselt aitavad lepinguosaliste riikide keskasutused seda otsust või kinnitust hankida.

Artikkel 16

Kui selle riigi kohus või haldusorgan, kuhu laps on viidud või kus teda kinni hoitakse, saab teate lapse õigusvastase äraviimise või kinnihoidmise kohta artikli 3 tähenduses, ei tohi ta teha sisulist otsust lapse hooldusõiguse kohta senikaua, kuni on otsustatud, et last ei tagastata konventsiooni alusel või juhul, kui konventsioonikohast avaldust pole esitatud mõistliku aja jooksul pärast teate kättesaamist.

Artikkel 17

Ainuüksi asjaolu, et hooldusõigust puudutav otsus on tehtud või et seda tunnustatakse avalduse saanud riigis, ei saa olla konventsiooni järgi lapse tagastamisest keeldumise alus, kuid avalduse saanud riigi kohus või haldusorgan võib konventsiooni kohaldades arvestada sellise otsuse tegemise põhjusi.

Artikkel 18

See peatükk ei piira kohtu või haldusorgani õigust määrata lapse tagastamist mis tahes ajal.

Artikkel 19

Lapse tagastamise kohta konventsiooni alusel tehtud otsust ei loeta hooldusõiguse küsimuse sisuliseks otsustuseks.

Artikkel 20

Lapse tagastamisest artikli 12 alusel võib keelduda, kui lapse tagastamist ei võimalda avalduse saanud riigi inimõiguste ja põhivabaduste kaitse põhimõtted.

4. peatükk SUHTLUSÕIGUS

Artikkel 21

Avaldus suhtlusõiguse tõhusa teostamise korraldamiseks või tagamiseks esitatakse lepinguosalise riigi keskasutusele samal viisil kui lapse tagastamise avaldus.

Keskasutustel on artiklis 7 sätestatud koostöökohustused, et soodustada suhtlusõiguse rahumeelset kasutamist ja selle õiguse teostamisega seotud tingimuste täitmist. Keskasutused võtavad meetmeid, et kõrvaldada võimaluse korral kõik suhtlusõiguse kasutamist takistavad asjaolud.

Keskasutus võib otse või vaheasutuse kaudu algatada menetluse või aidata algatada menetlust, mille eesmärk on kaitsta suhtlusõigust ja tagada sellega seotud tingimuste täitmine.

5. peatükk ÜLDSÄTTED

Artikkel 22

Kohtu- või haldusmenetluskulude hüvitamise tagamiseks ei pea konventsiooni kohaselt maksma kautsjonit ega andma muud tagatist.

Artikkel 23

Konventsiooni kontekstis ei nõuta dokumentide legaliseerimist ega muude sarnaste vorminõuete täitmist.

Artikkel 24

Avalduse saanud riigi keskasutusele saadetak avaldus, teade või muu dokument peab olema avalduse esitanud riigi keeles ja tõlgitud avalduse saanud riigi ametlikku keelde või ühte ametlikest keeltest või kui see pole võimalik, siis inglise või prantsuse keelde.

Siiski võib lepinguosaline riik teha artikli 42 alusel reservatsiooni, mille kohaselt ta on vastu oma keskasutusele saadetas avalduses, teates või muus dokumendis kas inglise või prantsuse keele, kuid mitte mõlema keele kasutamisele.

Artikkel 25

Lepinguosalise riigi kodanikul ja isikul, kellel on lepinguosalises riigis harilik viibimiskoht, on õigus saada konventsiooni kohaldamist puudutavates asjades õigusabi ja -nõu igas lepinguosalises riigis samadel tingimustel nagu selle riigi kodanikul või isikul, kellel on selles riigis harilik viibimiskoht.

Artikkel 26

Konventsiooni kohaldamise kulud kannab keskasutus.

Lepinguosalise riigi keskasutus ja muu asjaomane ametiasutus ei tohi kehtestada konventsiooni alusel esitatava avalduse kohta lõivu. Eeskätt ei või avaldajalt nõuda menetluskulude ega advokaadi või õigusnõustaja osalemise kulude hüvitamist. Siiski võivad need asutused nõuda lapse tagastamisega seotud kulude hüvitamist.

Lepinguosaline riik võib aga artikli 42 alusel tehtava reservatsiooniga teatada, et ta võtab advokaadi või õigusnõustaja osalemise või kohtumenetluse kulude tasumise kohustuse enda kanda üksnes siis, kui kulud saab hüvitada tema riigi õigusabisüsteemi kaudu.

Konventsiooni kohaselt lapse tagastamist nõudes või suhtlusõiguse nõuet esitades võib kohus või haldusorgan vajaduse korral kohustada lapse ära viinud või teda kinni hoidnud või suhtlusõiguse kasutamist takistanud isikut hüvitama avaldaja või tema nimel tehtud sõidukulud, lapse asukoha kindlaksmääramise kulud, avaldaja esindaja kulud ja lapse tagastamise kulud.

Artikkel 27

Kui on ilmne, et konventsiooni nõudeid ei ole täidetud, või kui avaldus on muul viisil põhjendamata, ei ole keskasutus kohustatud avaldust rahuldama. Avalduse rahuldamata jätmise põhjused peab keskasutus tegema viivitamata teatavaks avaldajale või keskasutusele, mille kaudu avaldus esitati.

Artikkel 28

Keskasutus võib nõuda, et avaldusele lisataks volikiri, millega antakse talle õigus tegutseda avaldaja nimel või määrata selleks esindaja.

Artikkel 29

Konventsiooniga ei välistata isiku, asutuse või muu organi õigust väita, et on rikutud hooldusõigust või suhtlusõigust artikli 3 või artikli 21 tähenduses, ega õigust pöörduda konventsiooni sätetele tuginedes või tuginemata otse lepinguosalise riigi kohtu või haldusorgani poole.

Artikkel 30

Lepinguosalise riigi keskasutusele või otse lepinguosalise riigi kohtule või haldusorganile koosõlas konventsiooniga esitatud avaldus ning sellele lisatud või keskasutuse esitatud dokumendid ja muu teave on lubatav ka teiste lepinguosaliste riikide kohtutes ja haldusorganites.

Artikkel 31

Kui riigi eri haldusüksustes kohaldatakse lapse hooldusõiguse suhtes vähemalt kaht erinevat õiguskorda, loetakse

- a) selle riigi harilikuks viibimiskohaks harilikku viibimiskohta ühes riigi haldusüksuses;
- b) hariliku viibimiskoha riigi õiguseks selle haldusüksuse õigust, kus laps harilikult viibib.

Artikkel 32

Kui riigis kohaldatakse lapse hooldusõiguse asjades vähemalt kaht erinevat õiguskorda eri kategooriatesse kuuluvate isikute suhtes, loetakse riigi õiguseks õiguskorda, millele riigi õigus viitab.

Artikkel 33

Riik, mille haldusüksustel on laste hooldusõiguse suhtes omad õigusnormid, ei ole kohustatud konventsiooni kohaldama juhul, kui ka ühtse õigussüsteemiga riiki ei oleks selleks kohustatud.

Artikkel 34

Kui lepinguosaline riik on nii käesoleva konventsiooni kui ka alaealiste kaitse suhtes ametiasutuste volitusi ja kohaldatavat õigust käsitleva 5. oktoobri 1961. aasta konventsiooni osaline, on nende kohaldamisel ülimuslik käesolev konventsioon. Muul juhul ei piirata konventsiooniga õigusvastaselt ära viidud või kinni hoitud lapse tagastamise või suhtlusõiguse taotlemisel päritoluriigi ja sihtriigi vahel sõlmitud ühegi rahvusvahelise kokkuleppe või sihtriigi muu õigusakti kohaldamist.

Artikkel 35

Lepinguosalised riigid kohaldavad konventsiooni üksnes õigusvastase äraviimise ja kinnihoidmise suhtes, mis pannakse toime pärast konventsiooni jõustumist nendes riikides.

Kui artikli 39 või 40 alusel esitatakse deklaratsioon, loetakse eelmises lõikes nimetatud lepinguosaliseks riigiks haldusüksust või haldusüksusi, mille suhtes konventsiooni kohaldatakse.

Artikkel 36

Konventsiooniga ei keelata kahel või enamal lepinguosalisel riigil sõlmida lapse tagastamise kohta kehtestatud piirangute vähendamiseks omavahel kokkuleppeid, mis kalduvad piirangut sisaldavatest konventsiooni sätetest kõrvale.

6. peatükk LÕPPSÄTTED

Artikkel 37

Konventsioonile võivad alla kirjutada kõik riigid, kes olid Haagi Rahvusvahelise Eraõiguse Konverentsi liikmed selle 14. istungjärgu ajal.

Konventsioon ratifitseeritakse või kiidetakse heaks ning selle ratifitseerimis- või heakskiitmiskiri antakse hoiule Madalmaade Kuningriigi Välisministeeriumile.

Artikkel 38

Iga muu riik võib konventsiooniga ühineda.

Ühinemiskiri antakse hoiule Madalmaade Kuningriigi Välisministeeriumile.

Konventsioon jõustub ühineva riigi suhtes kolmanda kuu esimesel päeval pärast ühinemiskirja hoiuleandmist.

Konventsioon kehtib üksnes ühineva riigi ja nende lepinguosaliste riikide vahel, kes on tema ühinemise deklaratsiooniga heaks kiitnud. Samuti peab sellise deklaratsiooni tegema iga riik, kes ratifitseerib või kiidab konventsiooni heaks pärast muu riigi ühinemist. Deklaratsioon antakse hoiule Madalmaade Kuningriigi Välisministeeriumile, kes saadab diplomaatiliste kanalite kaudu igale lepinguosalisele riigile deklaratsiooni tõestatud koopia.

Konventsioon jõustub ühineva riigi ja riigi ühinemise deklaratsiooniga heaks kiitnud riigi suhtes kolmanda kuu esimesel päeval pärast heakskiitmisdeklaratsiooni hoiuleandmist.

Artikkel 39

Konventsioonile alla kirjutades, seda ratifitseerides või heaks kiites või sellega ühinedes võib riik deklareerida, et konventsiooni kohaldatakse kõigile territooriumidele, mille rahvusvaheliste suhete eest ta vastutab, või vähemalt ühele neist. Deklaratsioon hakkab kehtima hetkel, mil konventsioon riigi suhtes jõustub.

Deklaratsioonist ja konventsiooni hilisemast laiendamisest teistele territooriumidele teatatakse Madalmaade Kuningriigi Välisministeeriumile.

Artikkel 40

Lepinguosaline riik, millel on vähemalt kaks erineva õiguskorraga haldusüksust, võib konventsioonile alla kirjutades, seda ratifitseerides või heaks kiites või sellega ühinedes deklareerida, et konventsiooni kohaldatakse kõigile haldusüksustele või ainult ühele või mitmele neist; lepinguosaline riik võib konventsiooni kohaldamiseks haldusüksuse suhtes koostada alati uue deklaratsiooni.

Igast sellisest deklaratsioonist teatatakse Madalmaade Kuningriigi Välisministeeriumile, nimetades sõnaselgelt haldusüksused, millele konventsiooni kohaldatakse.

Artikkel 41

Kui lepinguosalisel riigil on valitsemissüsteem, mille puhul täitevvõim, kohtuvõim ja seadusandlik võim on jagatud riigi kesk- ja muu võimu vahel, ei mõjuta konventsiooni allakirjutamine, ratifitseerimine, heakskiitmine või konventsiooniga ühinemine või artikli 40 kohase deklaratsiooni esitamine võimujaotust selles riigis.

Artikkel 42

Riik võib hiljemalt konventsiooni ratifitseerides, heaks kiites või sellega ühinedes või koos artiklis 39 või 40 nimetatud deklaratsiooniga teha artiklis 24 või artikli 26 lõikes 3 nimetatud reservatsiooni või mõlemad reservatsioonid. Muid reservatsioone teha ei tohi.

Riik võib reservatsiooni igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmisest teatatakse Madalmaade Kuningriigi Välisministeeriumile.

Reservatsioon kaotab jõu kolmanda kuu esimesel päeval pärast eelmise lõike kohast tagasivõtmist.

Artikkel 43

Konventsioon jõustub kolmanda kuu esimesel päeval pärast seda, kui kolmas ratifitseerimis-, heakskiitmis- või ühinemiskiri on artiklite 37 ja 38 kohaselt hoiule antud.

Pärast seda jõustub konventsioon:

- 1) selle ratifitseerinud, heaks kiitnud või sellega ühinenud riigi suhtes kolmanda kuu esimesel päeval pärast ratifitseerimis-, heakskiitmis- või ühinemiskirja hoiuleandmist;
- 2) kooskõlas artikliga 39 või 40 territooriumi või haldusüksuse suhtes, millele konventsiooni kohaldatakse, kolmanda kuu esimesel päeval pärast nimetatud artiklites sätestatud teatamist.

Artikkel 44

Konventsioon kehtib artikli 43 lõike 1 kohase jõustumise päevast alates viis aastat, ka nende riikide suhtes, kes on konventsiooni ratifitseerinud või heaks kiitnud või sellega ühinenud hiljem.

Kui denonsseerimisi ei ole, pikeneb konventsiooni kehtivus automaatselt iga viie aasta järel.

Denonsseerimisest teatatakse Madalmaade Kuningriigi Välisministeeriumile vähemalt kuus kuud enne viieaastase kehtivusaja lõppemist. Denonsseerimine võib piirduda kindla territooriumi või haldusüksusega, millele konventsiooni kohaldatakse.

Denonsseerimine kehtib ainult selle riigi suhtes, kes on sellest teatanud. Teiste lepinguosaliste riikide suhtes jääb konventsioon kehtima.

Artikkel 45

Madalmaade Kuningriigi Välisministeerium teeb Haagi Rahvusvahelise Eraõiguse Konverentsi liikmesriikidele ja artikli 38 kohaselt ühinenud riikidele teatavaks:

- 1) artiklis 37 nimetatud allakirjutamised, ratifitseerimised ja heakskiitmised;
- 2) artiklis 38 nimetatud ühinemised;
- 3) kuupäeva, mil konventsioon artikli 43 alusel jõustub;
- 4) artiklis 39 nimetatud laienemised;
- 5) artiklites 38 ja 40 nimetatud deklaratsioonid;
- 6) artiklis 24 ja artikli 26 lõikes 3 nimetatud reservatsioonid ning artiklis 42 nimetatud reservatsioonide tagasivõtmised;
- 7) artiklis 44 nimetatud denonsseerimised.

Selle kinnituseks on nõuetekohaselt volitatud isikud konventsioonile alla kirjutanud.

Koostatud 25. oktoobril 1980 Haagis inglise ja prantsuse keeles; tekstid on võrdselt autentset ja ühes eksemplaris, mis antakse hoiule Madalmaade Kuningriigi valitsuse arhiivi, ja teksti kinnitatud koopia saadetakse diplomaatiliste kanalite kaudu igale Haagi Rahvusvahelise Eraõiguse Konverentsi 14. istungjärgul osalenud liikmesriigile.